

ere blebne forelaagte fra den ærede Regerings Side i de sidste Mølinger, idet dette Forslag jo viser et Overstud, hvorimod de tidligere Forslag have vist et betydeligt Understud. Det ærede Medlem for Møen (Bøssen) udtalte i Gaar, at han var ligefrem overrasket ved det Resultat. Jeg finder nu ikke, man har særlig Anledning til at blive overrasket derved, og lader mig ikke overraske ved noget som helst, der sker fra denne Regerings Side. Desuden kan jeg ikke se rettere, end at naar Stillingen er saaledes, som den er her i Landet, maa man se noget mere paa de politiske Forhold, hvorunder vi leve, end man maa se paa selve Finansloovforslaget. Hvis det var saaledes, at der var Overensstemmelse mellem Regeringen og Rigsdagens Afdelinger, ja, saa vilde Forholdet være et noget andet. Saa kunde man nøjes med dette at tale om større eller mindre Bevillinger til denne eller hin Sag. Men naar Forholdet er saaledes, at der ikke tages noget Hensyn til det ene Kammer, og det endda oven i Købet det Kammer, som er folkevalgt — nemlig Folketinget — ja saa mener jeg nok, at man først og fremmest maa kaste Blikket paa disse politiske Forhold. Den Balance, som er opgjort paa det foreliggende Finansloovforslag, er en saadan, som man ikke har særlig Anledning til at være glad over. Det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Tutein) fremdrog i Gaar — og jeg er enig med det ærede Medlem i den Betragtning — at det er ikke noget at rose, og allerminst burde Regeringen rose sig af at have faaet et Finansloovforslag frem, hvor der vises 1,300,000 Kr. i Overstud. I alt Fald jeg for mit Bedkommende kan ikke være med til at rose en Finansbestyrelse, fordi den tilvejebringer en saadan Balance, naar ikke det samtidige kan siges, at man har regeret i det sidste Aar saaledes, at man har brugt saa lidt til Statskasholdningens Styrelse som vel muligt. Jeg tror, flere end Oppositionen ville være enige om dette, at der er gaaet alt for meget med til Statskasholdningen i disse sidste Mølinger. Vi have jo faaet Kassebeholdningen ned med mere end 30 Millioner Kroner i disse Mølinger, og en Finansbestyrelse, som handler saaledes, mener jeg, handler slet. Og hvorfor handler den slet? Jo, fordi den tager ud af Borgernes Lomme, kræver flere Skatter og langt flere Afgifter, end der er strengt nødvendigt til Statskasholdningens Behov, og derved ere vi komne ind paa dette, som ogsaa det ærede Medlem fra Nørresundby omtalte i Gaar, at vi ikke mere føre nogen Bøpærelse i Statskasholdningen, og det er slemme at komme bort fra det ikke at ville spare. Jeg mener altsaa, at

det Spørgsmaal, der trænger sig frem i Forgrunden ved Finansbehandlingen i Aar saa vel som de andre Aar, det er dette: Hvorledes har Grundloven det? Og Svaret maa da blive dette, at den ligger lemlæstet under Provisorismens Uhyre; saa om vi nu end saa en eller anden Lov, som har et demokratisk Stænk — noget virkelig demokratisk Indhold ville de Love, vi saa under denne Regering, næppe nogen Sinde saa. Det ærede Medlem fra Møen (Bøssen) udtalte i Gaar, at de Love, vi have faaet i disse sidste Mølinger, ere virkelig gode Love. Derom er der delte Meninger; jeg er i alt Fald for mit Bedkommende ikke fuldt ud enig med det ærede Medlem i den Betragtning; i Modspætning til det ærede Medlem, som mente, at jo længere vi gik frem i Tiden, desto mere vilde alle komme til at indbrømme disse Loves virkelig store og gode Egenskaber, synes jeg derimod, at man mere kommer til det modsatte Resultat. Strafs efter, at disse Love vare komne frem, disse sidste Samlingers saa lovpriiste Resultater, var der mange, der glædede sig over dem og troede, at det var den rigtige Løsning paa Gaaden. Men i den senere Tid, altsaa kun ganske kort Tid, saa Maaneder efter, at de have faaet Lovskraft, er der ikke ganske saa af dem, som udtalte sig med stor Bøgeistring om dem ved deres Fremkomst, der finde, at de allerede nu kunne trænge til adskillige Ændringer. Det er derfor ikke noget, jeg mener, saa saa stor Bødhøding, som det ærede Medlem mente. Og naar de allerede saa kort Tid efter deres Krafttræden kunne tiltrænge Ændringer, da er det ikke saa underligt; thi de ere førte igennem med saa stort Hastværk, paa saa kort Tid, saa man har været helt uforberedt paa, at saadanne Love kom frem. Derfor kan det nok være, at man i Skjødingen kunde slippe et eller andet, som man ellers gerne vilde have taget med, naar man havde haft lidt mere Tid til at overveje, om denne eller hin Sag vilde være heldig at saa med i Loven eller ikke. Man har talt om gennem lange Tider, at der skulde være Skattelettelser for Smaafoik; men disse Love, som her ere førte igennem, synes jeg slet ikke medføre Skattelettelser hverken for Kommunerne eller for andre. Og den megen Tale om, at disse Love skulle føre med sig, at vi fik flere Penge og mere Mad til Smaafoik, synes jeg egentlig heller ikke, man kan sige rigtigt at være slet Føldest. Nej, den Maade, hvorpaa der er styret fra Regeringens Side her i de sidste 5, 6, 8 Aar, kan bedst betegnes derved, at man har taget Smaafoikens eneste Sam, den almindelige Bølg-